

แบบรายการประกอบคำขอประเมินผลงาน
ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา
เรื่อง การพยาบาลผู้ป่วยเด็กหอบหืด
ของ

ชื่อ นางสาวจินตนา ปลัดครบรี
ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ
ตำแหน่งเลขที่ 926
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ
ศูนย์อนามัยที่ 5 นครราชสีมา
กรมอนามัย

เพื่อขออนุมัติตัวบุคคลแต่งตั้งให้ดำรง
ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
ตำแหน่งเลขที่ 926
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ

ศูนย์อนามัยที่ 5 นครราชสีมา

กรมอนามัย

ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

1. ชื่อผลงานเรื่อง การพยาบาลผู้ป่วยเด็กหอบทึด
2. ระยะเวลาที่ดำเนินการ เดือน มกราคม 2552 – เดือน ตุลาคม 2552
3. สัดส่วนของผลงานในส่วนที่ตนเองปฏิบัติ 100 %
4. ผู้ร่วมจัดทำผลงาน (ถ้ามี)

5. บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นกรณีศึกษาการพยาบาลผู้ป่วยเด็กหอบทึด จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อใช้เป็นแนวทางการดูแลผู้ป่วยเด็กหอบทึดให้แก่บุคลากรทางการพยาบาล และเพื่อให้ผู้ปกครองเด็กเข้าใจในโรครวมถึงการดูแลเด็กขณะมีอาการและสามารถป้องกันไม่ให้เด็กมีอาการหอบจากโรคกรณีศึกษาเด็กชายไทยอายุ 7 ปี มารับการรักษาด้วยอาการไข้สูง มีน้ำมูก ไอ หายใจหอบหนืดอย เป็นก่อนมาโรงพยาบาล 2 วัน สัญญาณชีพแปรรูปอุณหภูมิร่างกาย 40 องศาเซลเซียส ชีพจร 100 ครั้ง/นาที อัตราการหายใจ 42 ครั้ง/นาที ความอื้มตัวของอกซิเจน 92 เปอร์เซ็นต์ แพทย์วินิจฉัยเป็นโรคหอบทึด (Asthma) ให้การรักษาพยาบาลตามอาการเบื้องต้นโดยให้ salbutamol 0.5 ml + nss 3 ml NB, lincomycin 180 mg (v) เปิดเส้นเลือดดำให้สารน้ำเป็น 5% DN/3 500 ml 40 ml/hr จะเสื่อมลงทางห้องปอดบีบ แต่ได้รับไว้รักษาอย่างต่อเนื่องต่อไป 4 วัน อาการดีขึ้นตามลำดับ ไม่มีไข้หรือหอบ นอนหลับพักผ่อนได้ รับประทานอาหารได้ดี แพทย์อนุญาตให้กลับบ้านได้ สัญญาณชีพก่อนกลับบ้าน อุณหภูมิร่างกาย 36.8 องศาเซลเซียส อัตราการเต้นของหัวใจ 82 ครั้ง/นาที อัตราการหายใจ 22 ครั้ง/นาที ได้ประสานงานกับทีมรับผิดชอบเขตพื้นที่เพื่อติดตามเยี่ยมผู้ป่วยและให้ความรู้แก่บิดา มารดา หรือสมาชิกในครอบครัว เด็กให้เห็นความสำคัญในการดูแลผู้ป่วย เพื่อลดความรุนแรงของการเกิดโรคและอัตราการกลับมาลักษณะซ้ำซึ่งทำให้คุณภาพชีวิตของผู้ป่วยเด็ก

ดีขึ้น มีการเจริญเติบโตที่ดีตามศักยภาพได้อย่างสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจ ซึ่งเป็นผลดีต่อการลดภาระค่าใช้จ่ายของครอบครัว สังคม และประเทศชาติ

6. บทนำ

โรคหอบหืด (Asthma) ในเด็กเป็นปัญหาสำคัญทางสาธารณสุขของทุกประเทศ จากข้อมูลพบเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ต้องนอนโรงพยาบาลด้วยอาการของโรคหอบหืด และส่งผลให้ต้องขาดเรียนบ่อยมากประมาณ 30-80% โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ แผนผู้ป่วยในได้ให้บริการผู้ป่วยทั่วไป ซึ่งพบว่าในปี พ.ศ. 2552 (มกราคม – ตุลาคม 2552) มีผู้ป่วยที่นอนรักษาด้วยโรคในระบบทางเดินหายใจ ร้อยละ 14.96 โดยมีโรคหอบหืดพบร้อยละ 9.03 และมีอัตราการกลับรักษาซ้ำ ร้อยละ 2.03 ทำให้ทางโรงพยาบาลต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ที่สำคัญโรคหอบหืดยังส่งผลกระทบต่อผู้ป่วย และครอบครัวทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และภาวะเศรษฐกิจ โรคหอบหืด (Asthma) เป็นโรคเรื้อรังที่มีการอักเสบของหลอดลม กรณีเด็กที่มีพ่อแม่เป็นโรคภูมิแพ้ 1 คน ลูกที่เกิดมาจะมีโอกาสเป็นโรคนี้ 25% แต่ถ้าหากพ่อแม่เป็นทั้ง 2 คน โอกาสที่ลูกจะเป็นมีสูงถึงประมาณ 50% สาเหตุของโรคหอบหืด (Asthma) เกิดจากหลอดลมของเด็กที่เป็นหอบหืดนั้นมีความไวต่อสิ่งกระตุ้นผิดปกติ ทำให้หลอดลมหดเกร็งตัวแคบลง เยื่อบุภายในหลอดลมบวมขึ้น และสร้างเมือกเหนียว ซึ่งจะยิ่งทำให้ช่องทางเดินอากาศในหลอดลมแคบลง ทำให้เกิดอาการหอบหืดขึ้น ปัจจัยและสิ่งกระตุ้น (NIH, 2002) ที่สำคัญที่ทำให้เกิดอาการหอบหืดได้ปอย ได้แก่ ผุ่นบ้าน เป็นสารก่อภูมิแพ้ที่สำคัญ เกสรดอกไม้และสปอร์เชื้อร่า การติดเชื้อไวรัสที่ทางเดินหายใจส่วนบน ค้วนบุหรี่ เป็นตัวกระตุ้นโดยไปทำให้เกิดการระคายเคืองต่อลหลอดลม สร้างระคายเคืองหรือลมภายนอก และการเปลี่ยนแปลงของอากาศอย่างรวดเร็ว ความชื้น อากาศอ้าว ตลอดจนอากาศเย็น เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดอาการหอบหืดได้ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ส่งผลกระทบทั้งต่อตัวผู้ป่วยเด็ก ครอบครัวและสังคม รวมทั้งเศรษฐกิจของประเทศไทย แม้ว่าโรคนี้จะไม่น่าหายใจ แต่ถ้าได้รับการดูแลรักษาและป้องกันอย่างถูกต้องและเหมาะสมจะมีประโยชน์อย่างมากในการควบคุมโรค และลดความเสี่้นเปลี่ยงทางเศรษฐกิจทั้งของครอบครัวและประเทศชาติ

7. วัตถุประสงค์

- เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำมาตรฐานการพยาบาลผู้ป่วยเด็กหอบหืด ในระยะเฉียบพลัน
- เพื่อเป็นแนวทางในการให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองเด็กโรคหอบหืดในการปฏิบัติตัวที่เหมาะสม ซึ่งจะช่วยป้องกันการกลับเป็นข้าของโรค

8. วิธีการดำเนินงาน/วิธีการศึกษา/ขอบเขตงาน

วิธีการศึกษา

- เลือกเรื่องที่สนใจเพื่อทำการศึกษา 1 ราย
- รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประวัติของกรณีศึกษา สอดคล้องจากบิดา มารดา และศึกษาเอกสารทบทวนข้อมูลจากการรายงานที่เกี่ยวข้อง
- ศึกษาแผนการรักษาของแพทย์

4. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์วางแผนในการให้การพยาบาล
5. ให้การพยาบาลตามปัญหาที่พบและติดตามประเมินผลการดูแลรักษาพยาบาล
6. สรุปการปฏิบัติการพยาบาลเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง และพัฒนามาตรฐานการพยาบาล

เด็กหนูหัด

ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาระดับนี้ เป็นกรณีศึกษาผู้ป่วยเด็กชายไทยอายุ 7 ปี มารับการรักษาด้วยอาการไข้สูง ไอ มีน้ำมูก หายใจหอบเหนื่อย ก่อนมาโรงพยาบาล 2 วัน รับไว้รักษาที่ศูนย์การเวชกรรมโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ 5 นครราชสีมา ตั้งแต่วันที่ 15 กันยายน - 25 กันยายน 2552

9. ผลการดำเนินงาน/ผลการศึกษา

ข้อมูลทั่วไป

เด็กชายไทย อายุ 7 ปี มีอาการ ไข้ น้ำมูกไหล ไอบ่อย หอบ เหนื่อย หายใจลำบาก มีเสียงดังดี

ประวัติการเจ็บป่วย 2 วันก่อนมีไข้ ไอ หายใจหอบ วันนี้ไข้สูงไอแห้งๆ เหนื่อยเพลีย เคยมีประวัติเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลด้วยโรคหอบหืดมาแล้ว 5 ครั้ง ปฏิเสธการเจ็บป่วยด้วยโรคติดต่อทางพันธุกรรม หรือโรครายแรง ไม่เคยได้รับการผ่าตัด ปฏิเสธการแพ้ยา สารเคมี และอาหาร ก่อนการเจ็บป่วยครั้งนี้ผู้ป่วยรับประทานยาข่ายหลอดลมอย่างเดียว ก่อนมาโรงพยาบาลมีอาการเหนื่อยหอบ หายใจลำบาก

อาการแรกรับ ขณะที่ผู้ป่วยมาถึงห้องฉุกเฉิน มีอาการหอบเหนื่อย หายใจเสียงดัง วัดสัญญาณชีพ อุณหภูมิของร่างกาย 38.2 องศาเซลเซียส อัตราการหายใจ 42 ครั้งต่อนาที อัตราการเต้นของหัวใจ 120 ครั้ง/นาที วัดความออมตัวของออกซิเจน 92 เปอร์เซ็นต์ พังปอดมีเสียงวีดีทั้ง 2 ข้าง ผิวหนังเย็นชื้น เหงื่อออกตามใบหน้า วินิจฉัยทางการพยาบาลว่าเป็นโรคหอบหืด และอาจมีภาวะพร่องออกซิเจนให้การพยาบาลเบื้องต้น โดยจัดให้ผู้ป่วยนอนศีรษะสูง 45 องศา ดึงไม้กันเตียงขึ้นเพื่อป้องกันผู้ป่วยตกเตียง ให้การพยาบาลโดยปฏิบัติตามแนวทางการดูแลผู้ป่วยหอบหืด (Clinical practice guideline) ฝ่ายสังเกตอาการ และสอนวิธีการหายใจเข้า-ออกอย่างๆ วิธีการเป่าลมทางปาก และเตรียมเครื่องมือ อุปกรณ์ เพื่อช่วยผู้ป่วยหากไม่สามารถหายใจรับออกซิเจนได้อย่างเพียงพอ รายงานแพทย์ตรวจสอบอาการ ให้การรักษาโดยพ่นยาข่ายหลอดลมทางจมูกโดยใช้ salbutamol 1 ซี.ซี. ผสม 0.9% Normal Saline 3 ซี.ซี. ให้ยาฉีด lincomycin 180 mg เข้าทางเส้นเลือดดำเปิดเส้นเลือดดำให้สารน้ำเป็น 5% DN/3 500 ml 40 ml/hr จะเลือดตรวจทางห้องปฏิบัติการ หลังจากนั้นแพทย์รับไว้รักษาในโรงพยาบาล

กรณีศึกษา

แกรรับที่ตีกผู้ป่วยใน วัดสัญญาณชีพ อุณหภูมิของร่างกาย 39 องศาเซลเซียส อัตราการหายใจ 38 ครั้ง/นาที อัตราการเต้นของหัวใจ 120 ครั้ง/นาที ประเมินอาการแกรรับ ผู้ป่วยหายใจเหนื่อย อ่อนเพลีย ดูแลและการหายดของสารน้ำให้เหลสารดูกตีเป็นไปตามแผนการรักษา ดูแลให้ผู้ป่วยได้รับยาตามแผนการรักษาของแพทย์ ให้ยาบรรเทาอาการปวด ลดไข้ paracetamol syrup 1 ½ ช้อนชาทุก 4-6 ชั่วโมง salbutamol syrup 1 ช้อนชา 3 เวลาหลังอาหาร เช้า กลางวัน เย็น actifed syrup 1 ช้อนชา 3 เวลาหลังอาหาร เช้า กลางวัน เย็น augmentin syrup 1 ½ ช้อนชา 3 เวลาหลังอาหาร เช้า กลางวัน เย็น ampicilin 250 mg เช้าทางเส้นเลือดดำทุก 6 ชั่วโมง lincomycin 180 mg เช้าทางเส้นเลือดดำทันที พร้อมสังเกตอาการแพ้ยา หลังฉีด ติดตามผลการตรวจเลือดทางห้องปฏิบัติการพบค่าผิดปกติ ได้ผล Hemoglobin 11.2 (ค่าปกติ 12.0-18.0 g/dl) ดูแลพ่นยาข่ายหลอดลมทางจมูกโดยให้ salbutamol 1 ซี.ซี. ผสม 0.9 % Normal Saline 3 ซี.ซี.ทุก 4 ชั่วโมง ดูแลให้ผู้ป่วยนอนศีรษะสูง 45 องศา แนะนำให้จิบน้ำอุ่นบ่อยๆ เพื่อช่วยละลายเสมหะ และช่วยทำให้หายใจได้สะดวกขึ้น สอนและสาธิตการไออย่างมีประสิทธิภาพ งดการดื่มน้ำเย็น หรือหลีกเลี่ยงการสูดอากาศเย็นจัด เพราะอากาศเย็นจะทำให้หลอดลมหดเกร็งตัว ตรวจวัดสัญญาณชีพทุก 4 ชั่วโมง ดูแลรักษาการหายใจรวมทั้งสังเกตอาการของผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง ขณะพักรักษาในหอผู้ป่วยยังมีอาการเหนื่อยเป็นบางครั้ง อธิบายเกี่ยวกับโรคและแผนการรักษาพยาบาลให้บิดา มารดาผู้ป่วยรับทราบเพื่อคลายความวิตกกังวล ผู้ป่วยและบิดา มารดาเข้าใจในคำแนะนำการปฏิบัติตัว

วันที่ 16 กันยายน 2552 ติดตามเยี่ยมอาการผู้ป่วย ประเมินอาการยังมีอาการเหนื่อยหอบตรวจวัดสัญญาณชีพ อุณหภูมิร่างกาย 39.4 องศาเซลเซียส อัตราการหายใจ 36 ครั้ง/นาที อัตราการเต้นของหัวใจ 100 ครั้ง/นาที ดูแลสารน้ำทางเส้นเลือดดำให้เหลได้ตามการรักษา แพทย์สั่งฉีด lincomycin 180 mg เช้าทางเส้นเลือดดำอีกครั้ง พร้อมทั้งส่งให้พ่นยาต่อเมื่อนเดิม ดูแลให้ยาบรรเทาอาการปวดลดไข้เป็น paracetamol syrup 1 ½ ช้อนชาทุก 4-6 ชั่วโมง แนะนำบิดามารดาของผู้ป่วยเช็ดตัวลดไข้โดยวิธีสอนและสาธิตการเช็ดตัวลดไข้อายุ่งถูกวิธี แนะนำดื่มน้ำบ่อยๆ เพื่อระบายความร้อนออกจากร่างกาย จัดท่าให้นอนศีรษะสูง 45 องศา สอนและสาธิตการเคาะปอดเพื่อทำทางเดินหายใจให้โล่ง ตรวจวัดสัญญาณชีพทุก 4 ชั่วโมง เพื่อสังเกตอาการเปลี่ยนแปลง ผู้ป่วยหายใจได้สะดวกขึ้นนอนหลับพักผ่อนได้เป็นพักๆ การรักษาให้ยาเมื่อนวันที่ 15 กันยายน 2552

วันที่ 17 กันยายน 2552 ติดตามเยี่ยมอาการผู้ป่วย ประเมินอาการผู้ป่วยยังมีอาการเหนื่อยหอบและไข้ อุณหภูมิร่างกาย 39.3 องศาเซลเซียส อัตราการหายใจ 40 ครั้ง/นาที อัตราการเต้นของหัวใจ 124 ครั้ง/นาที ดูแลสารน้ำทางหลอดเลือดดำให้เหลได้ตามที่กำหนด แพทย์สั่งเพิ่มจำนวนครั้งของการพ่นยาขึ้น เป็น salbutamol 1 ซี.ซี. ผสม 0.9% Normal Saline 3 ซี.ซี. ทุก 6 ชั่วโมง ดูแลให้ยาบรรเทาอาการปวดลดไข้เป็น paracetamol syrup 1½ ช้อนชาทุก 4-6 ชั่วโมง แนะนำบิดามารดาเช็ดตัวลดไข้อายุ่งถูกวิธีโดยแนะนำว่าสามารถเช็ดตัวลดไข้ได้บ่อยๆ สังเกตโดยใช้หลังมือสัมผัสตัวเด็ก ถ้าหากยังมีอาการตัวร้อนอยู่ให้เช็ดซ้ำได้ และให้ดื่มน้ำบ่อยๆ เพื่อระบายความร้อนออกจากร่างกาย บิดา มารดาเข้าใจในคำแนะนำดี จัดท่าให้นอนศีรษะสูง ดูแลให้บิดา มารดาเคาะปอดให้โดยสังเกตการณ์อยู่ข้างๆ สังเกตอาการต่อเนื่อง

โดยตรวจวัดสัญญาณชีพทุก 4 ชั่วโมง การรักษาให้ยาเมื่อวัน วันที่ 15 กันยายน 2552 ผู้ป่วยทานอาหารได้น้อยแพทายสิ่งอาหารเพิ่มเป็น nutroplex syrup 1 ช้อนชา ให้ทานหลังอาหาร เช้า เย็น

วันที่ 18 กันยายน 2552 ติดตามเยี่ยมอาการผู้ป่วย ประเมินอาการ ผู้ป่วยยังมีอาการเหนื่อยหอบ และมีไข้ อุณหภูมิร่างกาย 38 องศาเซลเซียส อัตราการหายใจ 42 ครั้ง/นาที อัตราการเต้นของหัวใจ 110 ครั้ง/นาที แพทย์ตรวจเยี่ยมอาการพิจารณาให้เจาะเลือดตรวจทางห้องปฏิบัติการซ้ำ พร้อมกับสั่ง เอ็กซเรย์ ปอด ผลการตรวจเลือดทางห้องปฏิบัติการพบค่าผิดปกติ คือ Hemoglobin 11.2 (ค่าปกติ 12.0-18.0 g/dl) Hematocrit 32% (ค่าปกติ 36.0-48.0%) ผลเอ็กซเรย์ปอด พบรินิฟลตรейชัน at BUL แพทย์สั่งหยุดยาฉีด ampicillin 250 mg ทุก 6 ชั่วโมง ยกิน actifed syrup 1 ช้อนชา 3 เวลาหลังอาหาร เช้า กลางวัน เย็น และ augmentin syrup 1½ ช้อนชา 3 เวลาหลังอาหารเช้า กลางวัน เย็น และสั่งให้ฉีด cef-3 500 mg เข้าทางเส้นเลือดดำทุก 12 ชั่วโมงแทน สังเกตอาการแพ้ยาหลังฉีด ดูแลพ่นยาขยายหลอดลมทางจมูกโดยให้ salbutamol 1 ซี.ซี. ผสม 0.9 % Normal Saline 2 ซี.ซี. ทุก 6 ชั่วโมง แนะนำบิดา มารดาเรื่องให้เด็กลดกิจกรรมที่ต้องออกแรงมาก และให้ปฏิบัติกิจวัตประจำวันต่างๆ บนเตียงเพื่อลดการใช้ออกซิเจน จัดท่าให้นอนศีรษะสูง 45 องศา ดูแลเข็มตัวลดไข้ ให้ต้มน้ำบ่ออย ๆ เพื่อลดอุณหภูมิร่างกาย ให้ยาบรรเทาอาการปวดลดไข้ paracetamol syrup 1½ ช้อนชาทุก 4-6 ชั่วโมง ตรวจวัดสัญญาณชีพทุก 4 ชั่วโมง เพื่อสังเกตอาการเปลี่ยนแปลง อาการทั่วไปเริ่มดีขึ้น เริ่มทานอาหารได้มากขึ้นนิดหน่อย

วันที่ 19 กันยายน 2552 ติดตามเยี่ยมอาการผู้ป่วย ประเมินอาการ ผู้ป่วยเริ่มมีอาการดีขึ้น อาการเหนื่อยหอบ และไข้ลดลง ตรวจวัดสัญญาณชีพ อุณหภูมิร่างกาย 37.5 องศาเซลเซียส อัตราการหายใจ 34 ครั้ง/นาที อัตราการเต้นของหัวใจ 112 ครั้ง/นาที เริ่มทานอาหารได้มากขึ้น ดูแลให้ได้รับสารน้ำเข้าทางเส้นเลือดดำตามแผนการรักษา ดูแลฉีดยา และให้ยารับประทานตามแผนการรักษาของแพทย์ การรักษาคงเดิม อาการทั่วไปดีขึ้นตามลำดับ

วันที่ 20 กันยายน 2552 ติดตามเยี่ยมอาการผู้ป่วย ประเมินอาการ ผู้ป่วยมีอาการดีขึ้น สีหน้าสด ชื่นชื่น หายใจหอบเหนื่อยลดลง ตรวจวัดสัญญาณชีพ อุณหภูมิร่างกาย 37.5 องศาเซลเซียส อัตราการหายใจ 28 ครั้ง/นาที อัตราการเต้นของหัวใจ 108 ครั้ง/นาที นอนพักผ่อนและทานอาหารได้มากขึ้น แพทย์สั่งหยุดให้สารน้ำทางเส้นเลือดดำแต่ให้เปิดเส้นเลือดดำค้างไว้ (on normalsaline lock) สำหรับฉีดยา cef-3 500 mg เข้าทางเส้นเลือดดำทุก 12 ชั่วโมง ดูแลพ่นยาขยายหลอดลมทางจมูกโดยให้ salbutamol 1 ซี.ซี. ผสม 0.9 % Normal Saline 2 ซี.ซี. ทุก 6 ชั่วโมง จัดท่าให้นอนศีรษะสูง ดูแลความสุขสบายทั่วไปให้ยาตามแผนการรักษาของแพทย์ นอนหลับพักผ่อนได้นานขึ้น

วันที่ 21 กันยายน 2552 ติดตามเยี่ยมอาการผู้ป่วย ประเมินอาการ ผู้ป่วยสีหน้าสดชื่นขึ้น หายใจหอบเหนื่อยลดลง แต่ยังมีอาการไออยู่ห่าง ๆ ตรวจวัดสัญญาณชีพ อุณหภูมิร่างกาย 37.3 องศาเซลเซียส อัตราการหายใจ 28 ครั้ง/นาที อัตราการเต้นของหัวใจ 104 ครั้ง/นาที แพทย์สั่งเอ็กซเรย์ปอดซ้ำ ผลเอ็กซเรย์ปอด พบรินิฟลตร레이ชัน at RUL แพทย์สั่งฉีดยาเพิ่มเป็น clindamycin 150 mg เข้าทางเส้นเลือดดำทุก

8 ชั่วโมง และสั่งหยุดยาฉีด cef-3 500 mg เข้าทางเส้นเลือดดำทุก 12 ชั่วโมง สังเกตอาการแพ้ยาหลังฉีด ดูแลพ่นยาข่ายหลอดลมทางจมูกโดยให้ salbutamol 1 ซี.ซี. ผสม 0.9% Normal Saline 2 ซี.ซี. ทุก 6 ชั่วโมง จัดท่าให้นอนศีรษะสูง จัดน้ำอุ่นให้ดื่มและให้จิบบ่อย ๆ สอนและสาธิตการไออย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ป่วยเข้าใจในคำแนะนำการปฏิบัติตัว ดูแลให้ยาตามแผนการรักษาของแพทย์ อาการทั่วไปดีขึ้น

วันที่ 22 กันยายน 2552 ติดตามเยี่ยมอาการผู้ป่วย ประเมินอาการผู้ป่วยมีอาการดีขึ้น สีหน้า สดขึ้นขึ้น อาการเหนื่อยหอบลดลง ไม่มีไข้ ตรวจด้วยกล้อง ตรวจด้วยกล้องช่องเดินหายใจ 37.0 องศาเซลเซียส อัตราการหายใจ 26 ครั้ง/นาที อัตราการเต้นของหัวใจ 96 ครั้ง/นาที ดูแลให้ยาตามแผนการรักษาของแพทย์ อาการทั่วไปดีขึ้น

วันที่ 23 กันยายน 2552 ติดตามเยี่ยมอาการผู้ป่วย ประเมินอาการผู้ป่วยมีอาการดีขึ้น สีหน้า สดขึ้นขึ้น อาการเหนื่อยหอบลดลง ไม่มีไข้ ตรวจด้วยกล้องช่องเดินหายใจ 36.8 องศาเซลเซียส อัตราการหายใจ 24 ครั้ง/นาที อัตราการเต้นของหัวใจ 86 ครั้ง/นาที แพทย์วางแผนจำหน่ายภายใน 2 วัน ดูแลพ่นยาเดิม และให้การรักษาเดิม ผู้ศึกษาซักขวัญผู้ป่วย และบิดา มารดาคันทรานาเตตุที่ทำให้ผู้ป่วยต้องนอนโรงพยาบาลในครั้งนี้เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนการดำเนินชีวิตประจำวัน ผู้ป่วยบอกว่า “ได้กลับบ้านแล้ว” เนื่องจากการกำจัดขยะเป็นแบบเผา จึงส่งกลับบ้านและกระตุ้นให้เกิดอาการได้บ่อย ๆ ดังนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาร่วมทางแก่ไขกับผู้ป่วยของเด็กโดยกระตุ้นให้ผู้ป่วยเสนอความคิด จากนั้นก็ได้ทางออก คือ การกำจัดขยะโดยวิธีฝังกลบแทนการเผาเพื่อหลีกเลี่ยงสิ่งกระตุ้นที่ทำให้เกิดอาการจับทีดกับเด็ก ส่วนผู้ป่วยของเด็กก็รับปากว่าสามารถทำได้ วันนี้ผู้ป่วยอาการทั่วไปดีขึ้นมาก ยิ้มแย้มแจ่มใส ทานอาหารได้หมดถูกต้อง

วันที่ 24 กันยายน 2552 ติดตามเยี่ยมอาการผู้ป่วย ประเมินอาการผู้ป่วยมีอาการทั่วไปดีขึ้นมาก สีหน้าสดขึ้นขึ้น อาการเหนื่อยหอบลดลง ไม่มีไข้ ตรวจด้วยกล้องช่องเดินหายใจ 36.7 องศาเซลเซียส อัตราการหายใจ 22 ครั้ง/นาที อัตราการเต้นของหัวใจ 84 ครั้ง/นาที การรักษาคงเดิม เตรียมผู้ป่วยและญาติก่อนกลับบ้าน ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวขณะอยู่บ้านรวมถึงอาการที่ควรมาพบแพทย์ก่อนนัด ให้ผู้ป่วย และญาติ เนื่องจากโรคหอบหืดเป็นโรคเรื้อรัง มีผลผลกระทบต่อร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม การรู้จักดูแลตนเองที่ถูกต้องดังแต่เริ่มมีอาการ จะช่วยลดภาระหอบหืดที่รุนแรง ช่วยให้ผู้ป่วยสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุข

วันที่ 25 กันยายน 2552 ติดตามเยี่ยมอาการผู้ป่วย ผู้ป่วยมีสีหน้าสดขึ้นยิ้มแย้ม ไม่อ่อนเพลีย ไม่มีอาการหายใจหอบเหนื่อย รับประทานอาหารได้มากขึ้น อุณหภูมิร่างกาย 36.7 องศาเซลเซียส อัตราการหายใจ 22 ครั้ง/นาที อัตราการเต้นของหัวใจ 84 ครั้ง/นาที แพทย์ตรวจเยี่ยมอาการแล้วอนุญาตให้กลับบ้านได้ พร้อมทั้งให้ยาไปรับประทานต่อที่บ้านและนัดให้มาตรวจตามนัดหลังออกจากโรงพยาบาลอีก 7 วัน เพื่อกลับมาตรวจร่างกาย เยี่ยนใบ้บันได พร้อมทั้งแนะนำการผิดปกติที่ควรพาผู้ป่วยมาพบแพทย์ก่อนถึงวันนัด

ผู้ศึกษาได้วางแผนจำหน่ายร่วมกับทีมสหสาขาวิชาชีพ โดยมีเภสัชกรเป็นผู้ให้คำแนะนำเรื่องการรับประทานยาตามแผนการรักษา ผลข้างเคียงของยา และสังเกตอาการข้างเคียงหลังทานยา ส่วนยาที่ได้รับกลับไปทานต่อเนื่องที่บ้านคือ cefspan syrup 3 ml O bid pc, salbutamol syrup 1 tsp O tid pc, ketotifen syrup 1 tsp O tid pc และ paracetamol syrup 2 tsp O prn นอกจากนี้ผู้ศึกษายังได้ประสานไปยังเขตพื้นที่รับผิดชอบ เพื่อส่งต่อพยาบาลเยี่ยมบ้านเพื่อให้ผู้ป่วยได้รับการดูแลอย่างต่อเนื่อง

ข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลและแผนการพยาบาล

ปัญหาที่ 1 มีโอกาสเกิดภาวะเนื้อเยื่อของร่างกายได้รับออกซิเจนไม่เพียงพอ เนื่องจากการทำงานของปอด มีประสิทธิภาพลดลง

ปัญหาที่ 2 มีไข้เนื่องจากมีการติดเชื้อที่ปอด

ปัญหาที่ 3 บิดา มารดา มีความวิตกกังวลเนื่องจากความเจ็บป่วยของบุตรและความไม่เข้าใจวิธีการรักษา

ปัญหาที่ 4 บิดา มารดาและญาติขาดความรู้ในการดูแลผู้ป่วยขณะที่อยู่บ้าน

ปัญหาที่ 1 มีโอกาสเกิดภาวะเนื้อเยื่อของร่างกายได้รับออกซิเจนไม่เพียงพอ เนื่องจากการทำงานของปอดมีประสิทธิภาพลดลง

ข้อมูลสนับสนุน

1. หายใจมีเสียงเสมหนาในลำคอ
2. อัตราการหายใจ 38 - 42 ครั้งต่อนาที
3. อัตราการเต้นของหัวใจ 100-120 ครั้งต่อนาที
4. ความอื้มตัวในกระเสเสเลือด 92 เปอร์เซนต์
5. ฟังปอดได้ยินเสียง Cerpititation ทั้งสองข้าง, มีเสียง Wheezing
6. ผล x – ray พบรadiation at BUL

วัตถุประสงค์การพยาบาล

เพื่อป้องกันภาวะเนื้อเยื่อของร่างกายขาดออกซิเจน

เกณฑ์การประเมินผล

1. อัตราการหายใจ 24 - 30 ครั้งต่อนาที
2. อัตราการเต้นของหัวใจ 84 - 90 ครั้งต่อนาที
3. ความอื้มตัวในกระเสเสเลือด 98 เปอร์เซนต์
4. ไม่มีภาวะขาดออกซิเจน ได้แก่ ปลายมือปลายเท้าเขียว กระสับกระส่าย
5. ฟังปอดไม่มีเสียง Crepitition, Wheezing

กิจกรรมการพยาบาล

1. ประเมินภาวะพร่องออกซิเจนจากระดับความรู้สึกตัว สักขยณะการหายใจ อาการหอบเหนื่อย การตรวจสภาพสีผิว ปลายมือปลายเท้า นิ้วเท้า ความรู้สึกตัว สัญญาณชีพ และวัดความอัมตัวในกระแสเลือด ทุก 2 ชั่วโมงหรือทุก 4 ชั่วโมง ตามสภาพผู้ป่วยเพื่อจะได้ให้การพยาบาลได้ทันท่วงที และรายงานแพทย์ ทราบทันที เมื่อพบภาวะผิดปกติ

2. ช่วยเคาะปอดเพื่อระบายเสมหะและทำทางเดินหายใจให้โล่ง โดยจัดให้นอนศีรษะสูง 45 องศา เพื่อให้ปอดได้ยืดขยายได้เต็มที่

3. ดูแลให้ผู้ป่วยได้รับออกซิเจนตลอดเวลาในอัตราการไหล 3 ลิตรต่อนาที เพื่อเพิ่มปริมาณออกซิเจนให้แก่ร่างกาย

4. ดูแลให้ได้รับยาขยายหลอดลม และยาลดอาการอักเสบหลอดลม ได้แก่

- salbutamol 0.5 ml + nss 3 ml NB q 4 hrs

- salbutamol syrup 1 tsp O tid pc

- lincomycin 180 mg (v) OD

5. ฟังเสียงปอดเป็นระยะ ๆ ขณะที่เหนื่อยหอบ เพื่อประเมินการหดรัดตัวที่ผิดปกติของหลอดลม สอนการไอขับเสมหะเท่าที่จะทำได้

6. กระตุนให้ผู้ป่วยฝึกการหายใจวันละหลาย ๆ ครั้ง กล่าวชื่นชมเพื่อให้ผู้ป่วยเกิดความภาคภูมิใจ

7. ให้การพยาบาลอย่างนุ่มนวล ปลอบโยน เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ป่วยกับพยาบาลและลดปัญหาลักษณะแพลงหน้า ซึ่งจะทำให้ผู้ป่วยให้ความร่วมมือในการพยาบาลมากขึ้น

8. เตรียมของใช้และเวชภัณฑ์ที่จำเป็นพร้อมที่จะช่วยเหลือผู้ป่วยได้ตลอดเวลาถ้ามีภาวะฉุกเฉิน

การประเมินผล

ผู้ป่วยไม่มีภาวะพร่องออกซิเจน อัตราการหายใจ 24 - 30 ครั้งต่อนาที อัตราการเต้นของหัวใจ 84-90 ครั้งต่อนาที ความอัมตัวในกระแสเลือด 99 เปอร์เซ็นต์ ฟังปอดไม่มีเสียง Crepitition, Wheezing

ปัญหาที่ 2 มีไข้เนื่องจากมีการติดเชื้อที่ปอด

ข้อมูลสนับสนุน

1. อุณหภูมิร่างกาย 39 – 40 องศาเซลเซียส

2. ผล Chest x-ray PB infiltration at BUL

วัตถุประสงค์การพยาบาล

เพื่อลดอุณหภูมิของร่างกาย

เกณฑ์การประเมินผล

1. ผล Chest x-ray no infiltration at BUL

2. อุณหภูมิร่างกาย 36.5 – 37.5 องศาเซลเซียส

กิจกรรมการพยาบาล

1. วัดสัญญาณชีพ โดยเฉพาะอุณหภูมิ ทุก 4 ชั่วโมงถ้าอุณหภูมิมากกว่า 37.5 องศาเซลเซียส ให้การพยาบาลโดย

- เช็คตัวลดไข้ เพื่อช่วยให้ความร้อนออกจากร่างกาย
- ให้จิบน้ำบ่อย ๆ เพื่อช่วยในการพาราคาความร้อนออกจากร่างกาย
- ให้ยาลดไข้ paracetamol syrup 2 tsp O prn ถ้าอุณหภูมิมากกว่า 38 องศาเซลเซียส
- ประเมินผลหลังเช็คตัวลดไข้ 30 นาที

2. ดูแลให้ยาปฏิชีวนะ cef-3 500 mg (v) q 12 hr, augmentin syrup 1½ tsp O tid pc

ตามแผนการรักษา

3. ให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำเป็น 5% DN/3 500 ml (v) 40 ml/hr ดูแลให้เหลวสะอาดและได้รับตามที่กำหนด

4. สังเกตลักษณะสี กลิ่นของเสมหะ ถ้าผิดปกติรายงานแพทย์ทราบ

5. ดูแลรักษาความสะอาดของร่างกายและสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวผู้ป่วย เพื่อป้องกันการติดเชื้อระบบทางเดินหายใจซ้ำ

การประเมินผล

อุณหภูมิของร่างกายลดลงอยู่ระหว่าง 36.5 – 37.2 องศาเซลเซียส สีหน้าสดชื่นขึ้น

ปัญหาที่ 3 บิดา มารดา มีความวิตกกังวลเนื่องจากความเจ็บป่วยของบุตรและไม่เข้าใจวิธีการรักษา

ข้อมูลสนับสนุน

1. บิดา มารดา มีสีหน้ากังวล สีหน้าเครียด

2. มารดาซักถามอาการของบุตรบ่อยครั้ง

วัตถุประสงค์การพยาบาล

เพื่อให้บิดา มารดาคลายความวิตกกังวล เกิดความมั่นใจในการดูแลบุตร

เกณฑ์การประเมินผล

บิดา มารดา มีสีหน้าสดชื่นขึ้น ยิ้มແยิ้มแจ่มใส สอบถามอาการของบุตรน้อยลง

กิจกรรมการพยาบาล

1. สร้างสัมพันธภาพที่ดีกับเด็ก บิดา มารดา โดยการพูดคุย ให้การพยาบาลอย่างนุ่มนวลด้วยท่าที เป็นมิตรอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดความไว้วางใจและสัมพันธภาพที่ดี

2. เปิดโอกาสให้บิดา มารดาซักถามปัญหาเกี่ยวกับการเจ็บป่วยของบุตร และตอบข้อซักถามด้วยวิชาที่นุ่มนวล สุภาพ เพื่อคลายความวิตกกังวล

3. อธิบายให้บิดา มารดาเข้าใจเกี่ยวกับพยาธิสภาพของโรค การดำเนินของโรค แผนการรักษาของแพทย์ให้บิดา มารดาฟังพอสังเขป เพื่อให้ความไว้วางใจและให้ความร่วมมือในการรักษา

4. ให้ความรู้ญาติในเรื่องของการดูแลบุตร เพื่อให้ญาติเกิดความมั่นใจมากขึ้น เมื่อบุตรมีอาการเจ็บป่วย ได้แก่

- การเช็คตัวลดไข้
- การให้ยาตามแผนการรักษาของแพทย์
- การช่วยเหลือเมื่อเกิดภาวะฉุกเฉิน

5. อนุญาตให้มารดาหรือบิดาดูแลบุตรอย่างใกล้ชิด เพื่อให้ผู้ป่วยได้รับความอบอุ่น ไม่เกิดความหวาดกลัว

การประเมินผล

บิดา มารดาคลายความวิตกกังวล หน้าตาแจ่มใส มีความเข้าใจในการดูแลบุตร เมื่อเจ็บป่วยมากขึ้น

ปัญหาที่ 4 บิดา มารดาและญาติขาดความรู้ในการดูแลผู้ป่วยขณะอยู่ที่บ้าน

ข้อมูลสนับสนุน

บิดา มารดาและญาติไม่สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยขณะอยู่บ้านได้

วัตถุประสงค์การพยาบาล

เพื่อให้บิดา มารดาและญาติสามารถดูแลผู้ป่วยได้ถูกต้อง

เกณฑ์การประเมินผล

- บิดา มารดาและญาติสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยได้
- ผู้ป่วยไม่กลับมารักษาซ้ำที่โรงพยาบาลด้วยโรคหอบหืด

กิจกรรมการพยาบาล

1. สอนผู้ป่วยฝึกการหายใจ เพื่อเพิ่มการระบายอากาศ โดยการฝึกการหายใจด้วยการใช้กล้ามเนื้อหน้าท้อง

2. สอนและสาธิตการไออย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้มารดาเมื่อส่วนร่วมในการสาธิต

2.1 สอนการไอแบบ Huff cough โดยการสูดหายใจเข้าลึก ๆ แล้วทำเสียงกระเอมในคอแทนการไอขณะหายใจออก ให้ทำบ่อย ๆ โดยเฉพาะช่วงเข้าเมื่อตื่นนอน เพื่อขับเสมหะที่คั่งค้างอยู่ตลอดคืน

2.2 สอนการไอแบบ Cascade cough โดยสูดหายใจลึก ๆ แล้วไอ 2-3 ครั้ง ในช่วงจังหวะการหายใจออก

3. สอนวิธีการป้องกันการติดเชื้อในระบบทางเดินหายใจซึ่งจะทำให้อาการเลวลง เกี่ยวกับ

3.1 การหลีกเลี่ยงสิ่งระคายเคืองในอากาศ เช่น ฝุ่นละออง ควันบุหรี่ ความเย็น การติดเชื้อจากบุคคลอื่น ๆ

3.2 การสังเกตอาการและอาการแสดงของการติดเชื้อในระบบทางเดินหายใจ เช่น การไอมากขึ้น หายใจลำบาก เสมหะเหนี่ยวขัน เหลือง อ่อนเพลีย หรือมีไข้

4. สอนมาตราเกี่ยวกับการสังเกตอาการผิดปกติที่ควรรับมาพบแพทย์ เช่น หายใจเหนื่อยหอบ หน้าอกรบุม ปลายมือปลາเท้าเจ็บ
5. แจกเอกสารแผ่นพับเกี่ยวกับโรคที่เป็นอยู่กลับไปอ่านที่บ้าน
6. แนะนำช่องทางการขอความช่วยเหลือหรือติดต่อกลับ กรณีเกิดความไม่สงบ หรือกรณีเกิดภาวะฉุกเฉินต้องการได้รับการช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน เช่น สถานีอนามัยใกล้บ้าน เปอร์โตรัฟฟ์ของโรงพยาบาลซึ่งจะอยู่ที่หน้าบัตรประจำตัวผู้ป่วยหรือที่ถุงยาของโรงพยาบาล สามารถสอบถามได้ตลอด 24 ชั่วโมง

การประเมินผล

บิดา มาตราสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับการดูแลบุตรขณะอยู่บ้าน และสาหริtipการหายใจ การไอ เพื่อระบายน้ำเสมหะได้ถูกต้อง

สรุปกรณีศึกษา

กรณีศึกษานี้เป็นเด็กชายไทยอายุ 7 ปี เข้ารับการรักษาตัวด้วยอาการมีไข้สูง น้ำมูกไหล ไอ หายใจหอบเหนื่อย จากโรคประจำตัวหอบหืด สัญญาณชีพแพร่รับอุณหภูมิร่างกาย 40 องศาเซลเซียส ชีพจร 100 ครั้ง/นาที อัตราการหายใจ 42 ครั้ง/นาที ความอิ่มตัวของออกซิเจน 92 เปอร์เซ็นต์ แพทย์รับไว้รักษาที่หอผู้ป่วยกุมารเวชกรรม วันที่ 15 กันยายน 2552 เวลา 16.30 น. จากการตรวจร่างกายพึงปอดได้ยินเสียง Wheeze และ Crepitition ของปอดทั้งสองข้าง แพทย์ให้การวินิจฉัยแรกรับ Asthma และสั่งให้การรักษา ดังนี้

- 5% DN/3 500 ml (v) 40 ml/hr
- salbutamol 0.5 ml+ nss 3 ml (NB) q 4 h
- lincomycin 180 mg (v)
- paracetamol syrup 1½ tsp prn q 6 hr
- salbutamol syrup 1 tsp O tid pc
- actifed syrup 1tsp O tid pc
- augmentin syrup 1½ tsp O tid pc
- cef-3 500 mg (v) q 12 hr
- On O2 canular 3 LPM

ผู้ป่วยมีปัญหาทางการพยาบาลดังนี้

1. มีโอกาสเกิดภาวะเนื้อเยื่ออ่อนร่างกายได้รับออกซิเจนไม่เพียงพอ เนื่องจากการทำงานของปอด มีประสิทธิภาพลดลง
2. มีไข้เนื่องจากมีการติดเชื้อที่ปอด
3. บิดา มาตรามีความวิตกกังวลเนื่องจากความเจ็บป่วยของบุตรและไม่เข้าใจวิธีการรักษา

4. บิดา มารดาและญาติขาดความรู้ในการดูแลผู้ป่วยขณะอยู่ที่บ้าน

ขณะให้การรักษาพยาบาลได้ให้ความรู้เกี่ยวกับแผนการรักษาของแพทย์แก่บิดา มารดาเด็กเป็นระยะ พร้อมทั้งให้การพยาบาลตามแผนการรักษา โดยให้การพยาบาลที่เป็นมิตร และให้ความรู้เกี่ยวกับโรคที่เป็นอยู่ตลอดจนการร่วมกับผู้ปักครองของเด็กค้นหาสาเหตุตัวกระตุนที่ทำให้เกิดอาการและการกำจัดต้นเหตุ ซึ่งผู้ปักครองของเด็กยืนยันจะปฏิบัติตามที่ได้รับความรู้ไปและนำไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์กับเด็กหลังจากผู้ป่วยเด็กนอนพักรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลเป็นระยะเวลา 10 วัน อาการดีขึ้นตามลำดับไม่มีไข้ไอหอบ นอนหลับพักผ่อนได้ รับประทานอาหารได้ดี แพทย์อนุญาตให้กลับบ้านได้ สัญญาณชีพก่อนกลับบ้านอุณหภูมิร่างกาย 36.8 องศาเซลเซียส อัตราการเต้นของหัวใจ 82 ครั้ง/นาที อัตราการหายใจ 22 ครั้ง/นาที หลังออกจากโรงพยาบาลได้ติดตามเยี่ยมบ้านพร้อมทีมที่รับผิดชอบเขตพื้นที่ สภาพภายในบ้านสะอาด มีการเก็บข้าวของเครื่องใช้ได้เป็นระเบียบ เก็บสิ่งของที่ก่อให้เกิดฝุ่นออกจากตัวบ้าน แยกสัดส่วนชัดเจน ส่วนเครื่องนอนนอนกันนำไปดูแลอย่างสม่ำเสมอ หลังจากนั้นผู้ป่วยเด็กรายนี้สามารถใช้ชีวิตได้อย่างเด็กทั่วไป และระยะเวลาการกลับไปรักษาตัวที่โรงพยาบาลมีก็แต่เป็นไข้ ไม่สบายทั่วไป อาการไม่รุนแรงถึงขั้นต้องนอนโรงพยาบาล และก็เป็นเวลานานหลายเดือนแล้วที่ผู้ป่วยเด็กรายนี้ไม่ได้เข้านอนรักษาตัวที่โรงพยาบาลด้วยโรคophobia

10. การนำไปใช้ประโยชน์

1. เป็นแนวทางในการจัดทำมาตรฐานการพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยเด็กโรคophobia
2. ผู้ปักครองมีความเข้าใจในโรค และสามารถป้องกันไม่ให้มีอาการหอบจากโรคophobia

11. ความยุ่งยากในการดำเนินงาน/ปัญหา/อุปสรรค

จากการนี้ศึกษาเป็นเด็กการเข้าไปสอบถามความข้อมูล และให้การพยาบาลในระยะแรกจะทำได้ยาก เพราะผู้ป่วยยังกังวลและกลัวคนแปลกหน้าส่งผลให้ความร่วมมือในการทำการและรักษาพยาบาลมีน้อย ส่วนครอบครัวผู้ป่วยเด็กมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับอาการของเด็ก รวมไปถึงยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับโรคที่เด็กเป็นทำให้การดูแลเด็กขณะมีอาการหอบยังไม่ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะ/วิจารณ์

การดูแลผู้ป่วยเด็กหอบที่เด็กขณะอยู่บ้าน ครอบครัวมีความสำคัญอย่างยิ่งในการให้การดูแล และทราบถึงอาการของโรครวมถึงอาการรุนแรงที่ควรรีบพาเด็กมาพบแพทย์ทันที ดังนั้น พยาบาลควรให้ความรู้แก่ญาติ และครอบครัวในเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับโรค การดูแลรักษา ตลอดจนการป้องกัน โดยการจัดสิ่งแวดล้อมในบ้านให้สะอาด และกระตุนให้ผู้ป่วยเด็กโรคophobiaได้มีการออกกำลังกายที่เหมาะสม เพื่อ

ป้องกันการเกิดเป็นข้าของโรคซึ่งทำให้คุณภาพชีวิตของผู้ป่วยเด็กตีขึ้นส่งผลให้การเจริญเติบโตและมีพัฒนาการสมวัยต่อไป

12. กิตติกรรมประกาศ

ในการจัดทำเอกสารวิชาการนี้ ผู้จัดทำขอขอบคุณนายแพทย์สุเทพ เพชรมาก ผู้อำนวยการศูนย์อนามัยที่ 5 นครราชสีมา แพทย์หญิงนงนุช ภัทรอนันตวนพ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพคุณสมประสงค์ พิพัฒนารณ์ หัวหน้ากลุ่มการพยาบาลโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ นักวิชาการทุกท่านและเจ้าหน้าที่พยาบาลทุกคนที่มีส่วนร่วมในการให้คำปรึกษาเพื่อให้การจัดทำเอกสารวิชาการนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

13. เอกสารอ้างอิง

เกรียงศักดิ์ จีระแพทย์. (2536). การดูแลระบบหายใจในทารกแรกเกิด. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์.

เทวี วัฒนา, สมศักดิ์ โลเลขา และคณะ. (2532). คุณการเวชศาสตร์ก้าวหน้าทางคลินิก.

กรุงเทพฯ: เอช เอน การพิมพ์.

เพ็ญจันทร์ สุวรรณแสง โน้ไมยองศ์. (2535). การวิเคราะห์ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการสำหรับพยาบาล. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: มิตรเจริญการพิมพ์.

พรเพ็ญ ศิริบูรณ์พิพัฒนา. (2544). การพยาบาลเด็ก เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ยุทธวินทร์ การพิมพ์.

ลัตดา เหมาสุวรรณ และคณะ. (2536). คุณการเวชศาสตร์ฉุกเฉิน. พิมพ์ครั้งที่ 2. สงขลา: มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์.

วันดี วราริทัย และคณะ. (2540). ตำราคุณการเวชศาสตร์ (ฉบับเรียงใหม่เล่ม 1). กรุงเทพฯ: ไฮลิสติก พับลิชิ่ง.

สุจิตรา นิมมานนิตร์ และประมวล สุนากร. (2539). ปัญหาโรคเด็กที่พบบ่อย. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ : ดีเชร์.

สุกవิริ สุวรรณจุฑะ และคณะ. (2534). วิทยาการก้าวหน้า: การดูแลและบำบัดโรคทางเดินหายใจในเด็ก 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์รวมทรรศน์.

สรสรพรรณ พนมฤทธิ์. (2543). กระบวนการพยาบาล. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ประชุมช่าง.

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ .....
 (นางสาวจินتنا ปลัดครุฑี)

ผู้เสนอผลงาน

...../...../.....

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....

(นางสมประสงค์ พิพัฒน์ธารา)

ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ

...../...../.....

ลงชื่อ .....

(.....)

ตำแหน่ง.....

...../...../.....